tudes: kord antakse paks raamat välja 8°- või 16°-kaustas, seal kõrval kohtad teist 20—30-leheküljelist foolios. Seevastu raamatute trükitehniline välimus näitab tõusu. See on muidugi rõõmustav, kuid veelgi enam sooviksime, et väheneks raamatute arv ja maht, aga tõuseks iga üksiku tihedus ja väärtus.

Meie raamatutoodangu paremik ilmub endiselt Tartu suurimailt kirjastustelt: Eesti Kirjanduse Seltsilt, „Noor-Eesti Kirjastuselt", „Looduselt". Nende kõrval töötavad vähema pingega „Eesti Kirjanikkude Liit" ja viimastel aastatel üsna elavalt ka „Eesti Kirjastuste Kooperatiiv". Tallinnas tegutseb 1937. a. lõpust uus kirjastusäri „Kultuurkoondis", andes välja peamiselt ajakirja „Varamu". Laste- ja noorsookirjanduse alal tegutseb Tallinnas „Rahvaülikool"; lavakirjandust kirjastavad Tallinnas „Autorikaitse Ühing", „Eesti Haridusliit" ja T. Mutsu. Kooliraamatuid kirjastab Tartus veel „Kool"; ülikooli õpperaamatuid annab välja „Akadeemiline Kooperatiiv". Nii näeme kirjastustegevuse alal uuesti ilmset detsentraliseerivat tendentsi, mis ei jäta halba mõju avaldamata meie kirjastamisoludesse. Sest tuleb endiselt konstateerida, et meie kirjastustegevus ja raamatukaubandus ei ole kaugeltki veel välja kujunenud ega ettejõudnumate kultuurmaade tasemel. 1938. a. jõuti siin siiski mõnevõrra edasi: olid kujunemas kirjastajate ja raamatukauplejate eriorganisatsioonid, varustati suuremat arvu kauplusi üle maa kõige ilmuva kirjandusega, astuti rahvusvahelisse suhtlemisse kirjastamise alal, asutati Eraraamatukogude Omanikkude Keskselts jne.

Tuleks märkida, et aprillis hakkas kehtima uus trükiseadus. Muude muutuste hulgas riivas see ebasoodsalt meie teaduslike raamatukogude huvisid, sest

Eesti kroonika 1938, lk. 70